

Voorontwerp van decreet tot wijziging van diverse fiscale bepalingen en bepalingen omtrent de jobbonus en omtrent de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen

Samenvatting

Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen, onder meer wat betreft de gelijkschakeling van de aanvang van de bezwaartermijn, de betalingsmodaliteiten van de jobbonus en de invoering van een stuitingsdaad voor niet-fiscale schuldvorderingen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen.

2. De zuiver technische en tekstuele aanpassingen en verduidelijkingen zijn onder meer de volgende:

- wijzigingen naar aanleiding van gewijzigde Vlaamse of federale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) (bv. wet van 5 juli 2018 betreffende de pleziervaart, de wet van 18 januari 2024, het koninklijk besluit van 17 december 2023, het nieuwe Strafwetboek ...);
- verduidelijking van regelgeving (bv. opnemen expliciete vrijstelling verkooprecht bij omvorming van een vennootschap naar een vzw, verduidelijking dat de kost gepaard met de aanmaning tot betaling met een aangetekende brief verschuldigd is door de belastingschuldige, ...);
- technische correcties (bv. artikel 2.2.4.0.7. VCF);
- tekstuele aanpassingen (bv. wijziging van de term "belastbare grondslag" naar de term "belastbare inkomsten").

3. Tot slot zijn er ook nog een aantal inhoudelijke aanpassingen:

- De gelijkschakeling van de aanvang van de bezwaartermijn ongeacht de manier waarop het aanslagbiljet wordt bezorgd aan de belastingplichtige (artikel 21);
- De betalingsmodaliteiten van de jobbonus, met name de invoering van de mogelijkheid om de jobbonus te laten storten op een rekeningnummer van een rekening die geopend werd in een lidstaat van de Europese Unie (artikel 30 en 31);

- De regeling van de kennisgeving van het dwangschrift met een aangetekende brief aan de procureur des Konings van Brussel (artikel 32);
- Het opnemen van de verzending met een aangetekende brief van elke aanmaning tot betaling als stuitingsdaad van de verjaring van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen (artikel 34).

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

4. Zoals aangehaald onder punt A. betreffen een aantal van de bepalingen zuiver technische of tekstuele aanpassingen.

Daarnaast zijn er nog een aantal inhoudelijke aanpassingen, zoals opgesomd onder punt A., die nader worden toegelicht in de artikelsgewijze toelichting.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

5. Voor de inhoudelijke procedurele maatregelen kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting.

Impactanalyse

6. Zoals aangehaald onder punt A. zijn een deel van de decretale aanpassingen die het voorwerp uitmaken van het ontwerp van decreet veelal zuiver technisch of tekstueel. Zij hebben dus geen enkele maatschappelijke impact, noch een impact op de op de grondrechten of het gelijkheidsbeginsel. Er is evenmin een budgettaire impact of een bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen, noch op Brussel.

7. Voor wat betreft de inhoudelijke maatregelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking.

Implementatie

8. Voor de inwerkingtreding kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 35. Er zijn geen uitvoerings- noch overgangsbepalingen nodig.

C. Totstandkomingsprocedure

9. Het voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2025/258 van 4 juli 2025.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën, met uitzondering voor het artikel m.b.t. de uitbreiding van het tarief voor beroepsverkopers, werd verleend op 2 juli 2025.

Het artikel dat ongunstig werd geadviseerd werd niet weerhouden in de voorlegde tekst. De technische opmerking van de inspectie wordt behandeld in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 31.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

10. Zoals aangegeven in artikel 1, regelen hoofdstuk 2, 3, 4, 5 en 7 van dit decreet regelen een gewestaangelegenheid en regelt hoofdstuk 6 een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Hoofdstuk 6 betreft wijzigingen aan het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen. Dit decreet regelt zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid. Afhankelijk van de entiteit die een beroep doet op de diensten van de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) voor de invordering van haar niet-fiscale schuldvorderingen of van de concrete aangelegenheden waarop de niet-fiscale schuldvorderingen betrekking hebben, kunnen de invorderingsdossiers die aan VLABEL worden overgemaakt gemeenschaps- en/of gewestaangelegenheden betreffen.

De overige bepalingen regelen een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Verrekenbaarheid met opcentiemen in geval van federale fiscale regularisatie

Artikel 2

De federale Kamer van Volksvertegenwoordigers zal dit jaar een programmawet goedkeuren waarmee onder meer een permanent systeem inzake fiscale regularisatie wordt ingevoerd.

Uit de combinatie van de bestaande Bijzondere Financieringswet (artikel 5/1, dat stelt dat op basis van de lokalisatie van de personenbelasting de gewesten opcentiemen kunnen heffen op een deel van de personenbelasting) en het feit dat het hier, wat de natuurlijke personen betreft, om 'personenbelasting' gaat, volgt automatisch dat die heffing deel uitmaakt van de 'Belasting Staat' en er dus gewestelijke opcentiemen zullen worden berekend. Dit houdt dus in dat in principe

74,01% naar het federale niveau gaat en de autonomiefactor (thans 25,99%) naar de gewesten (artikel 5/2 Bijz.Fin.W.).

Voorliggende bepaling wil dit principe ook decretaal verankeren.

Artikel 3

Het Vlaamse Gewest acht het niet wenselijk, dat enige Vlaamse belastingvermindering, belastingkrediet of korting inzake personenbelasting wordt toegepast bij een fiscale regularisatie, zoals die door de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers dit jaar zal worden ingesteld.

Dit houdt in eerste instantie in dat geen belastingverminderingen, belastingkredieten of kortingen mogen worden verrekend op de Vlaamse opcentiemen.

Daarnaast mag voor de periode, vooraleer er gewestelijke opcentiemen werden aangerekend (dus voor 2014), ook geen enkele Vlaamse belastingvermindering, belastingkrediet of korting inzake personenbelasting worden verrekend.

Voormelde beperking kan uiteraard maar gelden binnen de bevoegdheden die door de Bijzondere Financieringswet aan het Vlaamse Gewest zijn toegekend.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Artikel 4

Enerzijds wordt het woord 'vlaggenbrief' vervangen door het woord 'registratiebrief' ingevolge een terminologiewijziging op federaal niveau in verband met de inschrijving van vaartuigen (Wet van 5 juli 2018 betreffende de pleziervaart).

Anderzijds wordt een definitie ingevoerd van "mediaspelen" in het kader van de belasting op de spelen en weddenschappen. Deze vervangt de verwijzing naar de definitie in de Kansspelwet van 7 mei 1999, die ingevolge de wet van 18 januari 2024 om justitie menselijker, sneller en straffer te maken III werd opgeheven.

Artikel 5

Artikel 2.1.6.0.3. VCF wordt geactualiseerd ingevolge het in werking treden van het nieuwe Jeugddecreet van 23 november 2023. Dit decreet heft het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid op.

De vrijgestelde doelgroep uit het huidige artikel 2.1.6.0.3, 1° VCF wijzigt in de praktijk niet. Het gaat om een actualisering van de termen en van de in het artikel geciteerde regelgeving.

Artikel 6

In dit artikel wordt de overgangsbepaling voor de aanslagjaren 2017 tot en met 2022 opgeheven, aangezien deze niet meer van toepassing is.

Artikel 7

In dit artikel inzake wordt de verwijzing naar de door artikel 6 geschrapte overgangsregeling opgeheven.

Artikel 8

In deze bepaling wordt de verwijzing naar artikel 2.2.4.0.1, § 3/2 (lichte vracht met een MTM hoger dan 2,5 ton en maximaal 3,5 ton) vervangen door een verwijzing naar artikel 2.2.4.0.1, § 3/1 (lichte vracht met een maximale MTM van 2,5 ton). Dit betreft een technische rechtzetting.

Artikel 9

Voor deze wijziging wordt integraal verwezen naar de toelichting bij artikel 4.

Artikel 10

In dit artikel wordt de overgangsbepaling voor de aanslagjaren 2017 tot en met 2022 opgeheven, aangezien deze niet meer van toepassing is.

Artikel 11

Voor deze wijziging wordt integraal verwezen naar de toelichting bij artikel 4.

Artikel 12

Voor deze wijziging wordt integraal verwezen naar de toelichting bij artikel 4.

Artikel 13

Dit artikel, samen met artikel 20, voert een rechtzetting door.

Op grond van artikel 2.7.1.0.2 VCF is de verkrijging door de langstlevende echtgenoot of de langstlevende wettelijk samenwonende partner van het vruchtgebruik dat de erflater zich had voorbehouden bij een schenking (het

zogenaamd wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik), onderworpen aan de erfbelasting. Het wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot en de langstlevende wettelijk samenwonende partner werd oorspronkelijk geregeld in artikel 858bis oud Burgerlijk Wetboek. Sinds de wet van 19 januari 2022 houdende boek 2, titel 3, "Relatievermogensrecht" en boek 4 "Nalatenschappen, schenkingen en testamenten" van het Burgerlijk Wetboek (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 14 maart 2022) wordt het wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik geregeld in twee afzonderlijke bepalingen. Enerzijds regelt artikel 4.18 van het Burgerlijk Wetboek voortaan het wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot. Anderzijds wordt het wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik van de langstlevende wettelijk samenwonende partner voortaan geregeld in artikel 4.23, §2, van het Burgerlijk Wetboek. Bij het decreet van 15 maart 2024 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft aanpassingen aan het nieuw Burgerlijk Wetboek (hierna 'het decreet van 15 maart 2024'), werd de verwijzing naar de bepaling van het oud Burgerlijk Wetboek vervangen door de betreffende bepaling van het (nieuwe) Burgerlijk Wetboek. Per vergissing werd hier enkel de verwijzing naar artikel 4.18 van het Burgerlijk Wetboek opgenomen en niet de verwijzing naar artikel 4.23, §2, van het Burgerlijk Wetboek, waardoor dit onvolledig is.

Overeenkomstig artikel 3.3.1.0.8, §1, eerste lid, 16° VCF moet de verkrijging van het wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik in de aangifte van nalatenschap vermeld worden. Ook in deze bepaling werd bij het decreet van 15 maart 2024 enkel de verwijzing naar artikel 4.18 van het Burgerlijk Wetboek opgenomen en niet de verwijzing naar artikel 4.23, §2, van het Burgerlijk Wetboek.

Dit strookt niet met de bedoeling van de tekst en dit kan tot verwarring leiden. Om die reden wordt dit nu rechtgezet in beide bepalingen.

Artikel 14

Artikel 2.7.3.2.9, tweede lid, 4° verwijst naar de vrijstelling van artikel 2.8.6.0.8 VCF om schenkingen van onbebouwde onroerende goederen waarop die vrijstelling is toegepast uit te sluiten van het progressievoorbehoud geformuleerd in het eerste lid. Deze vrijstelling is bij de schenkingen van onbebouwde onroerende goederen waarvoor een natuurbeheerplan type twee is goedgekeurd echter beperkt tot 75% van de waarde van dit goed.

Door expliciet te stellen dat de uitsluiting van het progressievoorbehoud beperkt is tot het gedeelte dat kon genieten van de vrijstelling worden de twee artikelen beter op elkaar afgestemd en kan verwarring worden vermeden.

Artikel 15

Artikel 2.8.3.0.3, §1, tweede lid, 2° verwijst naar de vrijstelling van artikel 2.8.6.0.8. VCF om de waarde van de onbebouwde onroerende goederen waarop die vrijstelling is toegepast uit te sluiten van het progressievoorbehoud geformuleerd in het eerste lid. Deze vrijstelling is bij de schenkingen van onbebouwde onroerende goederen waarvoor een natuurbeheerplan type twee is goedgekeurd echter beperkt tot 75% van de waarde van dit goed.

Door expliciet te stellen dat de uitsluiting van het progressievoorbehoud beperkt is tot het gedeelte dat kon genieten van de vrijstelling worden de twee artikelen beter op elkaar afgestemd en kan verwarring worden vermeden.

Artikel 16

Als alle vennoten een onroerend goed verkrijgen na een vereffening, in verhouding tot hun participatie in de vennootschap is de wachtregeling van toepassing. Het verdeelrecht zal geheven worden als de vennoten overgaan tot toewijzing van het onroerend goed aan één van de vennoten (derde lid).

In het derde lid werd ook de situatie van kapitaalvermindering opgenomen. Vandaar dat er "geheel of gedeeltelijke" in artikel 2.9.1.0.4, derde lid, VCF werd opgenomen. Met de gedeeltelijke vereffening wordt de situatie van kapitaalvermindering bedoeld. Door de komst van het vierde lid zijn de woorden "gehele of gedeeltelijke" (vereffening) in het derde lid van artikel 2.9.1.0.4 VCF overbodig geworden. Het vierde lid voorziet nu het geval van de kapitaalvermindering, waardoor de extra woorden in het derde lid niet meer nodig zijn.

De woorden "gehele of gedeeltelijke" moeten dus in het derde lid worden geschrapt.

Artikel 17

In afwijking van artikel 2.10.1.0.1 VCF (verdeelrecht) wordt bij het verkooprecht in geval van toebedeling bij verdeling of van afstand van onverdeelde delen aan een derde die bij overeenkomst een onverdeeld deel heeft verkregen van goederen die toebehoren aan een of meer personen, het verkooprecht geheven op de delen waarvan de derde ten gevolge van de overeenkomst eigenaar wordt, met toepassing van artikel 2.9.3.0.1 en artikel 2.9.3.0.4 tot en met artikel 2.9.3.0.7. Dit is de zogenaamde derde-verkrijging bij overeenkomst. Een deelgenoot wordt beschouwd als "derde-verkrijger bij overeenkomst" als het gaat om een persoon die is togetreden tot een (bestaande of nieuwe) onverdeeldeheid via een overeenkomst, waarbij die overeenkomst zijn enige titel van toetreding is en waarbij die titel verschilt van die van zijn mede-deelgenoten.

De verkrijging via een huwelijksovereenkomst wordt niet beschouwd als een verkrijging van overeenkomst overeenkomstig artikel 2.9.1.0.7 VCF.

Voorbeeld:

Als een broer (A) en een zus (B) elk de helft van een onroerend goed uit een nalatenschap (of uit een schenking) hebben verkregen, en de zus wil samen met haar partner (C) het onroerend goed volledig overnemen. De overnemer is gehuwd met de partner. Er zijn dan twee mogelijke werkwijzen:

→ "Normale" werkwijze: A draagt zijn helft over aan B (taxatie: verdeelrecht op de geheelheid want de onverdeeldheid houdt op) waarna B het goed inbrengt in het gemeenschappelijk vermogen (geen registratiebelasting verschuldigd).

→ Werkwijze met optimalisering: eerst inbreng door B van haar helft in het GV (geen registratiebelasting verschuldigd) waarna A zijn helft overdraagt aan B en C (taxatie: verdeelrecht op de overgedragen helft). Volgens de traditionele leer is C geen "derde-verkrijger".

VLABEL riep in het verleden bij de werkwijze met optimalisering fiscaal misbruik in als er sprake was van eenheid van opzet (chronologie). Dit gaf aanleiding tot talrijke discussies met de belastingplichtige en tot veel bezwaren en rechtszaken.

De rechtspraak is het niet eens met VLABEL gelet op de vaak aanwezige niet-fiscale motieven.

Er wordt nu voorgesteld om decretaal te verduidelijken dat ook een huwelijksovereenkomst onder het begrip 'bij overeenkomst' valt en zo een einde te stellen aan de verschillende behandeling naargelang de gekozen werkwijze.

Artikel 18

Artikel 2.9.6.0.5 VCF gaat over de vrijstelling in het verkooprecht bij de omvorming van een vennootschap met rechtspersoonlijkheid in een vennootschap van een verschillende soort en de omzetting van een vzw in een coöperatieve vennootschap erkend als sociale onderneming.

De vraag stelt zich in de praktijk wat er dan gebeurt bij de omzetting van een vennootschap naar een vereniging met rechtspersoonlijkheid. Hoewel de rechtspersoonlijkheid van de vennootschap voort bestaat bij de omzetting (en dus een decretale verankering van de vrijstelling strikt genomen overbodig is), is het opnemen van een expliciete vrijstelling een manier om juridische zekerheid te bieden en mogelijke interpretatieproblemen te voorkomen. Door deze vrijstelling duidelijk in de VCF op te nemen, wordt het voor alle betrokken partijen helder dat er geen verkooprecht van toepassing is bij de omzetting van de vennootschap.

Artikel 19

Ingevolge de wet van 18 januari 2024 om justitie menselijker, sneller en straffer te maken III dd. 18.01.2024 werd de definitie van mediaspel geschrapt uit de Kansspelwet van 7 mei 1999. Om de situatie wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen te herstellen wordt deze definitie opgenomen in artikel 1.1.0.0.2 VCF.

In artikel 2.13.4.0.1 dient als gevolg daarvan de verwijzing naar de definitie te worden geactualiseerd.

Artikel 20

Deze aanpassing kadert eveneens in de rechtzetting zoals toegelicht onder artikel 13.

Artikel 21

Dit artikel bepaalt de bezwaartermijnen en stelt in het eerste lid dat de bezwaarschriften moeten worden ingediend binnen een termijn van drie maanden na de derde werkdag die volgt op de verzendingsdatum, vermeld op het aanslagbiljet.

Het tweede lid bepaalt echter een andere regeling voor aanslagbiljetten die digitaal worden verstuurd en stelt dat de termijn aanvang neemt vanaf de verzendingsdatum, vermeld op het aanslagbiljet.

In functie van de duidelijkheid voor en de gelijke behandeling van de belastingplichtige trekt de voorliggende wijziging de aanvang van de bezwaartermijnen gelijk, waardoor deze altijd aanvang neemt na de derde werkdag die volgt op de verzendingsdatum vermeld op het aanslagbiljet.

Hiertoe wordt het tweede lid opgeheven, waardoor de algemene regeling van het eerste lid op alle types van aanslagbiljet van toepassing is.

Artikel 22

Bij de behandeling van dossiers betreffende ambtshalve ontheffingen werd vastgesteld dat er in artikel 3.6.0.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit bepaalde lacunes bestaan omtrent de toekenning van ambtshalve ontheffingen. Artikel 3.6.0.0.1, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit voorziet momenteel in de mogelijkheid tot ambtshalve ontheffing voor een beperkt aantal verminderingen en vrijstellingen. De verwijzingen in dit artikel zijn echter niet volledig en dekken niet alle gevallen waarin een belastingplichtige recht heeft op ambtshalve ontheffing.

Teneinde deze lacunes te verhelpen voorziet de voorliggende wijzigingsbepaling in de aanpassing van artikel 3.6.0.0.1, derde lid. Concreet wordt de verwijzing naar

artikel 2.1.6.0.2, eerste lid, uitgebreid met punt 3° betreffende de vrijstelling na sloop en vervanging van een ongeschikte of onbewoonbare woning. Daarnaast wordt de verwijzing naar artikel 2.1.5.0.1 aangepast door de toevoeging van §1/1 betreffende de verdeling van vermindering bij co-ouderschap en door de uitbreiding van de verwijzing naar §2, eerste lid, van "1° tot en met 3°" naar "1° tot en met 7°" om alle ondertussen toegevoegde punten te omvatten. Ten slotte wordt een nieuwe verwijzing naar artikel 2.1.6.0.3 betreffende de vrijstelling voor jeugdwerkorganisaties, jeugdverblijven en hostels opgenomen.

De voorgestelde wijzigingen zorgen voor een coherente en volledige regeling van de ambtshalve ontheffing. Belastingplichtigen kunnen voortaan in alle relevante situaties een beroep doen op ambtshalve ontheffing binnen de termijn van vijf jaar. De wijzigingen hebben geen significante budgettaire impact aangezien zij louter een correctie betekenen van een bestaande regeling.

De voorgestelde wijzigingen zijn noodzakelijk om artikel 3.6.0.0.1, derde lid van de Vlaamse Codex Fiscaliteit in overeenstemming te brengen met de huidige stand van de regelgeving.

Artikel 23

De verplichting tot indiening van de voorafgaande verklaring nr. 104.1 werd opgeheven bij het koninklijk besluit van 17 december 2023 tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 1, 2, 2bis, 3, 14, 19, 22, 31, 41 en 44 met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde en tot uitstel van de datum van inwerkingtreding van de wet van 12 maart 2023 tot modernisering van de btw-ketting en van de inning van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen binnen de FOD Financiën (Publicatie B.S. 22 december 2023).

De opvolging van vastgoedtransacties met toepassing van btw zal door FOD Financiën voortaan uitsluitend gebeuren vanuit de notariële akten (die moeten worden geregistreerd en dus beschikbaar zijn voor de FOD Financiën). Uit de notariële akte valt immers ondubbelzinnig af te leiden of de akte werd verleden met toepassing van btw, dan wel met toepassing van registratiebelasting.

Deze vernieuwde werkwijze bij de FOD Financiën vereist dat de decreetgever enkele technische wijzigingen doorvoert aan artikel 3.12.3.0.1, §5, zesde lid, VCF.

Artikel 24

Deze wijziging voorziet dat personeelsleden die belast zijn met de invordering, zonder enige vorm van beperkingen inlichtingen kunnen opvragen bij een bank-, wissel-, krediet-, en spaarinstelling en gegevens over de belastingschuldige of de erflater kunnen opvragen bij het centrale aanspreekpunt (CAP) om de vermogenssituatie van de schuldenaar te bepalen bij de invordering van de erfbelasting en de registratiebelasting en de toebehoren.

Meer concreet betreft het de vereiste om de situaties waarin (bv. een of meer aanwijzingen van belastingontduiking voor de opvraging bij het CAP) en de voorwaarden waaronder inlichtingen en gegevens kunnen worden opgevraagd (onder andere het machtigingsmechanisme voor het stellen van een vraag om inlichtingen) en die worden vermeld in artikel 3.13.1.3.1, §6, derde en zesde lid, VCF uit te sluiten. Ook de formaliteiten, vermeld in artikel 3.13.1.3.1, §6, vierde en vijfde lid, VCF zijn niet van toepassing. Artikel 3.13.1.3.1, §6, VCF blijft van toepassing voor wat betreft de vestiging van de erf- en registratiebelasting.

De wijziging sluit aan bij de huidige wetgeving die wordt toegepast door de personeelsleden die belast zijn met de invordering om de vermogenssituatie van de schuldenaar te bepalen met het oog op de invordering van de andere gewestbelastingen (artikel 3.13.1.2.7, eerste en tweede lid, VCF).

Met dit artikel wordt uniformiteit nagestreefd wat betreft de invordering van de belastingen en toebehoren. Er is geen reden waarom de inning en invordering van de erfbelasting en registratiebelasting op dit punt aan strengere regels zou moeten onderworpen zijn dan de andere gewestbelastingen.

Artikel 25

De term 'belastbare inkomsten' hoort niet thuis in de Vlaamse Codex Fiscaliteit en werd vermoedelijk overgenomen uit het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. Deze term wordt op geen enkele andere plaats in de codex gebruikt. Daarom wordt de terminologie aangepast naar 'belastbare grondslag'. Dit is een consistentere term die stelselmatig wordt gebruikt voor elk belastingtype binnen de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Artikel 26

Deze wijziging verduidelijkt dat de kost die gepaard gaat met de verzending van de aanmaning tot betaling met een aangetekende brief en die in artikel 3.14.2.0.1 VCF wordt opgenomen als stuitingsdaad van de verjaring van een vordering, verschuldigd is door de belastingschuldige. Dit werd tot op heden nog niet expliciet bepaald in de VCF.

Hoewel er kan geargumenteed worden dat men kan terugvallen op de algemene bepaling van artikel 1024 van het Gerechtelijk Wetboek om de kost van de aangetekende brief te verhalen op de belastingschuldige, beoogt deze wijziging meer duidelijkheid en verkleint zij de kans op eventuele betwisting.

Artikel 27

Op 8 april 2024 werd het nieuwe Strafwetboek gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Het treedt in werking op 8 april 2026, exact twee jaar na de publicatie ervan. Ingevolge dit nieuw strafwetboek dienen er aanpassingen aan de kruisverwijzingen in de artikelen 3.15.3.0.3., 3.15.3.0.5. en 3.15.3.0.12 VCF te gebeuren. De inwerkingtreding van het nieuw Strafwetboek en deze wijzigingen moet parallel gebeuren.

Artikel 28

Hierbij wordt integraal verwezen naar de toelichting bij artikel 27.

Artikel 29

Hierbij wordt integraal verwezen naar de toelichting bij artikel 27.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 20 mei 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus

Artikel 30

Door de huidige bewoording van deze bepaling dient de begunstigde van de jobbonus verplicht over een Belgisch IBAN-nummer te beschikken om gelden te ontvangen. Dit is niet verenigbaar met het Europees recht en is meer bepaald in strijd met artikel 9, §1 van Verordening (EU) nr. 260/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot vaststelling van technische en bedrijfsmatige vereisten voor overmakingen en automatische afschrijvingen in euro en tot wijziging van Verordening nr. 924/2009. De huidige wijziging beoogt een einde te maken aan deze onverenigbaarheid en bepaalt dat de begunstigde voortaan een rekeningnummer van een rekening die geopend werd in een lidstaat van de Europese Unie dient op te geven.

Conform het advies van de Inspectie van Financiën dient deze aanpassing zowel in de eerste als in de tweede paragraaf te gebeuren.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het decreet van 15 juli 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus plus voor startende zelfstandigen

Artikel 31

Voor de toelichting bij dit artikel kan mutatis mutandis worden verwezen naar de toelichting bij artikel 30.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen

Artikel 32

Het dwangschrift, vermeld in artikel 6 van het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen (hierna 'het decreet van 19 april 2024'), wordt aan de schuldenaar ter kennis gebracht voordat VLABEL een onrechtstreekse vervolging instelt. Als de schuldenaar bijvoorbeeld ambtshalve werd afgevoerd, kan de gerechtsdeurwaarder een dwangbevel betekenen aan de procureur des Konings van Brussel in toepassing van artikel 40, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek. Als er een dwangbevel wordt betekend via de tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder, dan wordt het dwangschrift samen met het dwangbevel betekend (artikel 8, §1, van het decreet van 19 april 2024). Om bijkomende invorderingskosten voor de tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder te vermijden, wordt expliciet geregeld dat het dwangschrift met een aangetekende brief aan de procureur des Konings van Brussel wordt verzonden als de schuldenaar geen bekende woonplaats in België of in het buitenland (meer) heeft. De kost die gepaard gaat met de verzending van het dwangschrift met een aangetekende brief is de kost van de aangetekende brief. Deze kost is een invorderingskost als vermeld in artikel 10 van het decreet van 19 april 2024.

Artikel 33

Dit artikel voegt een afdeling 7 met als titel "Stuiting van de verjaring" toe aan hoofdstuk 2, van het decreet van 19 april 2024.

Artikel 34

De toepasselijke verjaringstermijnen van de niet-fiscale schuldvorderingen die worden geïnd of teruggevorderd door de overheidsinstanties die de bepalingen van het decreet van 19 april 2024 toepassen, kunnen worden geregeld in de regelgeving die de overheidsinstantie toepast. Als de regelgeving die wordt toegepast door de overheidsinstantie geen specifieke verjaringstermijn vermeldt, dan is de verjaringstermijn op grond van het gemeen recht van toepassing.

De verjaring kan worden gestuit. In geval van stuiting van de verjaring treedt een nieuwe verjaring in, die op dezelfde wijze kan worden gestuit na verloop van de toepasselijke verjaringstermijn na de laatste stuitingsdaad waardoor de vorige verjaring is gestuit. In het eerste lid van dit artikel wordt de verzending met een aangetekende brief van elke aanmaning tot betaling uitdrukkelijk opgenomen als stuitingsdaad van de verjaring van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen. Deze stuitingsdaad doet geen afbreuk aan de bestaande stuitingsdaden die worden geregeld in specifieke wetten, decreten en verordeningen.

De verjaring van de toebehoren wordt ook gestuit door het stellen van deze stuitingsdaad en hiervoor kan worden verwezen naar het principe 'de bijzaak volgt de hoofdzaak'.

De invoering van de stuitingsdaad die kan worden gesteld door het bevoegde personeelslid van VLABEL, dat wordt aangesteld door de Vlaamse Regering (hierna 'het bevoegde personeelslid van VLABEL'), zal het administratieve werk vereenvoudigen en zal bijdragen tot een efficiëntere invordering van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen en van de toebehoren door VLABEL. Ook worden op die manier bijkomende invorderingskosten vermeden omdat de verjaring kan worden gestuit zonder de tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder en zonder de kosten die deze hierbij maakt. De kost die gepaard gaat met de verzending van de aanmaning tot betaling met een aangetekende brief is de kost van de aangetekende brief. Deze kost is een invorderingskost als vermeld in artikel 10 van het decreet van 19 april 2024. De (beperkte) kost die aan het stellen van de stuitingsdaad verbonden is, is zowel in het belang van de schuldenaar als van de overheidsinstanties die de bepalingen van het decreet van 19 april 2024 toepassen, omdat de kosten die niet bij de schuldenaar kunnen worden gerecupereerd, worden gedragen door deze overheidsinstanties (artikel 8 en 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen). Daardoor zal een gedeeltelijke of volledige betaling door de schuldenaar of een derde ook in grotere mate kunnen worden aangerekend op de effectieve onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvordering, en hoeft die niet eerst te worden gebruikt om bijkomende invorderingskosten aan te zuiveren.

In de aanmaning tot betaling die met een aangetekende brief wordt verstuurd door het bevoegde personeelslid van VLABEL moeten de gegevens van de schuldvordering volledig en ondubbelzinnig worden opgenomen. Dat betekent dat die gegevens volledig en voldoende duidelijk moeten zijn, zodat er in hoofde van de schuldenaar geen redelijke twijfel kan bestaan over de aard van de niet-fiscale schuldvordering en de omvang van de ingevorderde bedragen.

In het tweede lid van dit artikel wordt het exacte moment geregeld wanneer de verjaring wordt gestuit, namelijk op het ogenblik van de verzending van de aanmaning tot betaling met een aangetekende brief. De datum van de poststempel op het verzendingsbewijs is bepalend voor het ogenblik wanneer een nieuwe verjaringstermijn begint te lopen.

Om bijkomende invorderingskosten te vermijden, wordt de aanmaning tot betaling met een aangetekende brief aan de procureur des Konings van Brussel verzonden als de schuldenaar geen bekende woonplaats in België of in het buitenland (meer) heeft.

Het derde lid van dit artikel voorziet dat als de schuldenaar nog niet in kennis werd gesteld van het dwangschrift, vermeld in artikel 6 van het decreet van 19 april 2024, dat het dwangschrift dan samen met de aanmaning tot betaling bij

aangetekende brief kan worden verzonden. In dat geval worden de volgende doelstellingen gerealiseerd: de schuldenaar wordt in kennis gesteld van de uitvoerbare titel op basis waarvan de vervolgingen kunnen worden ingesteld, de schuldenaar wordt verzocht om onmiddellijk het openstaand saldo te betalen en de verjaring wordt gestuit.

Het dwangschrift kan bijvoorbeeld al aan de schuldenaar ter kennis zijn gebracht voordat de onrechtstreekse vervolging werd toegepast (artikel 9, eerste lid, van het decreet van 19 april 2024). Op het ogenblik dat de verjaring moet worden gestuit, moet het bevoegde personeelslid van VLABEL het dwangschrift niet meer ter kennis brengen aan de schuldenaar, omdat dit al is gebeurd. De wijziging van artikel 9, eerste lid, van het decreet van 19 april 2024 (zie artikel 32) heeft tot gevolg dat voor de schuldenaar die geen bekende woonplaats in België of in het buitenland heeft het dwangschrift met een aangetekende brief aan de procureur des Konings van Brussel wordt verzonden voordat de onrechtstreekse vervolging wordt toegepast. Als het dwangschrift nog niet met een aangetekende brief aan de procureur des Konings van Brussel werd verzonden, dan kan het dwangschrift samen met de aanmaning tot betaling bij aangetekende brief aan de procureur des Konings van Brussel worden verzonden.

Hoofdstuk 7. Slotbepaling

Artikel 35

De artikelen 27, 28 en 29 van dit decreet actualiseren kruisverwijzingen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit naar het Strafwetboek, ingevolge de voorziene inwerkingtreding van het nieuw Strafwetboek. Aangezien de inwerkingtredingsdatum van het nieuw Strafwetboek pas op 8 april 2026 plaatsvindt, dienen de artikelen 27, 28 en 29 eveneens pas op deze datum in werking te treden.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Begroting en Financiën, Vlaamse Rand, Onroerend Erfgoed en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS